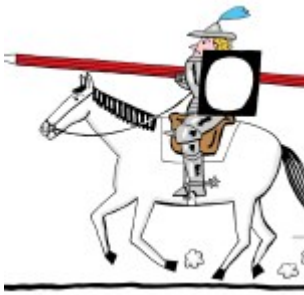
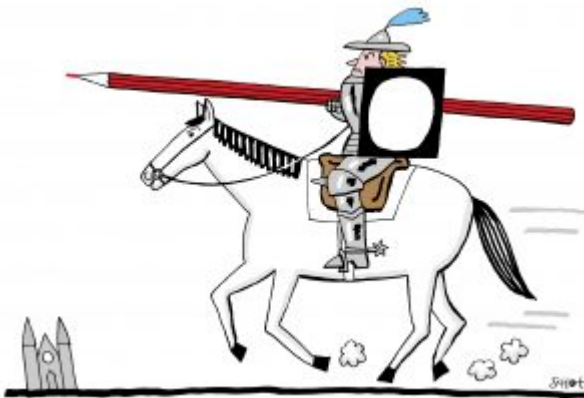

Falend links

- Redactioneel # 79 -

Niemand kan nu al de verkiezingsuitslag van 15 maart voorspellen, maar één conclusie kan al getrokken worden. De linkse en progressieve partijen zijn niet in staat gebleken een dominante rol te spelen in de verkiezingsstrijd. Daarbij gaat het nog niet eens om het aantal zetels dat links van Rutte terecht komt, maar vooral dat links de discussie-agenda niet heeft kunnen bepalen. Die agenda is eendimensionaal: meer of minder Wilders.

Dat betekent dat het gaat over migratie, geloof, nationaliteit en nationalisme, schrijft Frank Kalshoven 25 februari in zijn column in de Volkskrant onder de titel 'We verdienen een andere verkiezingsstrijd'. Thema's daarbij zouden volgens hem moeten zijn arbeidsmarkt, sociale zekerheid, zorg en het belastingstelsel.

Een paar maanden daarvoor pleitte collega VK columnist Sheila Sitalsing ook al voor verandering van het debat. 'Het verdwijnen van zekerheden -werk, geld, de dingen die nodig zijn om een niet al te ongelukkig leven te leiden- is al decennia aan de gang. Sinds 1990 is de baan- en inkomenszekerheid onder Nederlanders tussen 18 en 65 jaar gestaagd gedaald", constateert zij. En dat vormt de echte kloof in de samenleving. 'De scheidlijnen tussen mensen die zich kunnen redden en de mensen die dat niet langer kunnen worden almaar scherper. Aan de overzijde van de kloof broeit het, het ongenoegen bloeit er.'

In onze nieuwsbrief van november stond dan ook een pleidooi voor een breed links initiatief. 'Hoe mooi zou het wezen als er voor die tijd een soort progressief

regeerplan op hoofdpunten ligt waar verschillende partijen zich achter stellen en dat kiezers werkelijk een positief perspectief biedt. Een tien punten plan voor een duurzame toekomst, of zo iets.' Helaas is het daar niet van gekomen. De partijen die een alternatief voor Rutte en Wilders zouden kunnen vormen, werken niet echt samen en zijn vooral bezig zo veel mogelijk zetels voor hun eigen clubje binnen te halen, of het verlies zo klein mogelijk te houden.

Daarom blijft Waterstof progressieve bubbels de wereld in sturen in de hoop dat er toch ooit nog een progressieve agenda voor een duurzame toekomst komt.

Maar na de verkiezingen zal er geen linkse doorbraak komen stelt David Hollanders in zijn artikel.

En het thema duurzaamheid is van zijn politieke lading ontdaan vindt Shivant Jhagroe.

Over andere onderwerpen die belangrijk zijn schrijven Liesbeth Kessler (Werkdruk docenten veel te hoog), Dirk de Hoog over huizen die in Amsterdam onbetaalbaar dreigen te worden, Anne Pek pleit voor humane ouderenzorg en Akke de Hoog geeft uitgeprocedeerde asielzoekers een gezicht.

De dreigende versplintering van de parlementaire democratie roept ook de vraag op of het kiesstelsel op de helling moet. Kamerleden aanwijzen via loting is geen oplossing, schrijft ... en Andrea Wagemans vindt een stemexamen wel een goed idee.

Verder zijn de afgelopen weken regelmatig blogs verschenen op onze site. En daar zullen we de komende tijd blijven doen. Nieuwe blogs en artikelen worden via twitter en facebook aangekondigd.

We zullen doorgaan!

Namens de redactie van Waterstof

Dirk de Hoog

De tekening bij deze nieuwsbrief is van Bas van der Schot